

ICL Iberia defensa el tancament del Cogulló com una oportunitat cap a la mineria sostenible

L'empresa assegura que focalitzarà els seus esforços en el procés de restauració de la muntanya

Acte institucional de tancament dels abocaments al Cogulló, aquest dissabte | ICL

ICL Iberia ha tancat aquest dissabte el dipòsit salí del Cogulló, tal com marcava una sentència judicial ferma. A través d'un comunicat, la companyia ha explicat que a partir d'ara els esforços de l'empresa es focalitzaran en el procés de restauració. Amb l'acte que s'ha celebrat al Cogulló, ICL Iberia vol simbolitzar l'inici d'una nova etapa de la gestió minera a la conca del Bages "encaminada a assolir una mineria sostenible". Per oficialitzar el tancament, un dia abans del venciment de la moratòria de dos anys per seguir abocant, l'empresa ha organitzat un acte institucional que ha comptat amb la presència del conseller de Territori, Damià Calvet, el conseller delegat d'ICL Iberia, Carles Aleman i alcaldes de la zona.

El conseller delegat d'ICL Iberia, Carles Aleman, ha assenyalat que el tancament del Cogulló és sinònim del "compromís" de l'empresa "amb el territori, el medi ambient, la sostenibilitat i la transparència". Aleman ha destacat l'objectiu per assolir, en els propers anys, "una mineria molt més sostenible".

De la seva banda, el conseller de Territori, Damià Calvet, ha destacat "la força econòmica i social de la mineria", i ha afegit que "l'impacte paisatgístic i ambiental ha fet imprescindible incorporar el

concepte de sostenibilitat en l'activitat minera". El conseller ha posat en valor el pla de "deconstrucció" del Cogulló i ha insistit que el Pla Director Urbanístic "marca la ruta cap a la mineria sostenible" i el Govern està "compromès" amb la gestió d'aquesta transitorietat.

La restauració del Cogulló

El programa de restauració proposat per ICL presenta la rehabilitació del dipòsit de La Botjosa i del Cogulló, amb la purificació del material salí emmagatzemat per tal de valoritzar-lo i reintroduir-lo a la cadena de valor - venent-lo com a producte- i enviar la resta diluït al mar a través del nou col·lector. Segons expliquen des de l'empresa, aquesta proposta de restauració proposada per ICL Iberia respon a un detallat estudi independent.

El procés de restauració dels dos dipòsits salins començarà pel de La Botjosa. Es preveu que els treballs de restauració d'aquest dipòsit s'allarguin un període aproximat de cinc anys des del seu inici, prèvia obtenció dels permisos necessaris per començar-hi a actuar, que s'espera que sigui el 2020.

Un cop entri en funcionament el nou col·lector es podrien compatibilitzar els treballs de restauració de la Botjosa amb l'inici de les tasques de restauració del Cogulló. Les estimacions per la restauració d'aquest dipòsit és d'uns 46 anys. Actualment la muntanya acumula 48 milions de tones de sal.

El ritme d'explotació arribarà, un cop posat en marxa el nou col·lector i la resta d'infraestructures, a una mitjana de 1.050.000 tones per any. Per poder restaurar la muntanya s'hi ha d'extreure la sal per, posteriorment, ser tractada. Per fer-ho es farà servir un sistema de fresat o similar que servirà per gratar i retirar la sal de manera superficial.

Aquesta sal extreta es portarà fins a la planta de producció primària on s'iniciarà el seu tractament. D'aquí una part serà comercialitzada i la resta serà enviada al mar pel nou col·lector.

Un dipòsit de 1977

El Cogulló és un dipòsit salí que es va posar en marxa a finals de 1977 que ha estat explotat per les empreses Explosivos Río Tinto i Potasses de Llobregat i ICL Iberia. La seva funció ha estat la d'emmagatzemar l'excedent de sal provinent de l'extracció de potassa de la mina de Vilaforns (Balsareny).

La Botjosa és la colònia minera construïda als anys 30 a tocar de la planta de Sallent per allotjar a les famílies treballadores de la mina. Al costat hi ha un dipòsit salí que porta el mateix nom i que va ser utilitzat per abocar-hi la sal provinent de l'extracció de la potassa abans que s'habilités el Cogulló. El dipòsit està inactiu des de principis dels anys 70, quan l'empresa Potasas Ibéricas, titularitat de l'Estat, el va tancar definitivament. Sense haver-ne fet cap ús, ICL Iberia s'ha compromès a restaurar-lo.